

आपली सावली निर्माण करायची
असेल तर ऊन सोसायची तयारी
असावी लागते

»थोडक्यात

आता राज्यातही भाजपने
भाकरी फिरवली!

मुंबई : भाजपचे राष्ट्रीय अध्यक्ष नितिन नवीन यांनी २०२९ सालच्या लोकसभा निवडणुकीच्या तयारीसाठी राष्ट्रीय पातळीवर भाजप पक्षसंघटनेतील नव्या पदाधिकाऱ्यांची निवड नुकतीच जाहीर केली होती. विधी प्रकोष्ठ प्रभारीपदी भूषण महाडिक, बुद्धिजीवी प्रकोष्ठाचे प्रभारी म्हणून विश्वास पाठक, उद्योग प्रकोष्ठ प्रभारीपदी प्रदेश सह-कोषाध्यक्ष आ. अरुण लखानी, वैद्यकीय प्रकोष्ठ प्रभारी म्हणून डॉ. भारती पवार आणि सहकार प्रकोष्ठ प्रभारीपदी आमदार प्रवीण देकर यांची नियुक्ती करण्यात आली आहे.

लाडकी बहिणींसाठी
सामाजिक न्याय
विभागाचा निधी वळवला!

मुंबई : मुख्यमंत्री माझी लाडकी बहीण योजनेसाठी महायुती सरकारने पुन्हा सामाजिक न्याय विभागाच्या निधी वळवला आहे. या योजनेतील लाभार्थी महिलांना जुलै महिन्याचा हप्ता देण्यासाठी सामाजिक न्याय विभागाच्या तरतुदीतून ३४४.७४ कोटी रुपये महिला व बालकल्याण विभागाकडे वळवण्यात आले आहेत. सामाजिक न्याय विभागाचा निधी वळवल्यासंदर्भातील शासन निर्णय जारी करण्यात आला. लाडकी बहीण योजना सुरू झाल्यापासून या योजनेसाठी सातत्याने सामाजिक न्याय विभाग तसेच आदिवासी विकास विभागाचा कोटींचा निधी वळवला जात आहे. त्याचा परिणाम या दोन्ही विभागांच्या इतर योजनांवर जाणवू लागला आहे.

केंद्र सरकारच्या ५४
वेबसाइट्सवर हल्ला!

पुणे : 'ऑपरेशन सिंदूर'दरम्यान सरकारी वेबसाइट्सवर झालेल्या कथित सायबर हल्ल्याच्या तपासाची व्यापी आता पुणे जिल्ह्यातील जुन्नरपर्यंत पोहोचली आहे. जुन्नरमधील तांदूळ बाजार परिसरातील दोन जणांना संशयास्पद 'मनी ट्रान्सफर' व्यवहारांच्या चौकशीसाठी केंद्रीय तपास यंत्रणेने ताब्यात घेतल्याची माहिती समोर आली आहे. मात्र, या संदर्भात जुन्नर पोलीस ठाण्यात सध्या कोणताही गुन्हा दाखल नसल्याचे पोलिसांनी स्पष्ट केले आहे.

CLASSIFIED

प्रवेश देणे सुरू आहे

आय.टी.आय.व १२ वी
समकक्ष कोर्सेस

१) इलेक्ट्रिशियन २ वर्ष
(२) बांधकाम पर्यवेक्षण १ वर्ष प्रवेश
पात्रता १० वी, १२ वी पास /
नापास, टक्कावारीची अट नाही
डायरेक्ट ऑनलाईन प्रवेश

संपर्क
स्नेहदीप रविकेशनाल
ज्युनियर कॉलेज, SBI बँकेच्या वर,
राठीनगर, अमरावती
मो. नं.- 8087958087

दिल्लीसाठी देवेन्द्र फडणवीसांची आवराआवर- खा. संजय राऊत

प्रतिनिधी २५ ऑगस्ट

मुंबई : नवी दिल्ली येथे घेतलेल्या पत्रकार परिषदेत शिवसेना (उद्धव बाळासाहेब ठाकरे) पक्षाचे खासदार संजय राऊत यांनी राज्यातील महायुती सरकार, भाजप आणि थेट सर्वोच्च न्यायालयाच्या कार्यपद्धतीवर सडकून टीका केली आहे. राज्याचे मुख्यमंत्री देवेन्द्र फडणवीस हे लवकरच दिल्लीला रवाना होणार असून, त्याआधी ते राज्यातील प्रलंबित कामे उरकून आपली माणसे महत्त्वाच्या पदांवर बसवण्याची आवराआवर करत असल्याचा मोठा दावा राऊत यांनी केला आहे. यासोबतच नाशिकच्या कुंभमेळ्यातील भ्रष्टाचार, विमानतळांचे खासगीकरण आणि आदिवासींच्या प्रश्नावरून त्यांनी सरकारला धारेवर धरले. महायुतीचा बैठकीवर भाष्य करताना राऊत म्हणाले की, गेल्या अनेक दिवसांपासून प्रलंबित असलेले निधीवाटप, राज्यपाल नियुक्त जागा आणि महामंडळांच्या नियुक्त्यांमार्गी लावण्याची लगबग सध्या सुरू आहे. देवेन्द्र फडणवीस हे दिल्लीला जाण्याच्या तयारीत असून, त्याआधी ते आवराआवर करत आहेत. दिल्लीला रवाना होण्यापूर्वी आपली माणसे योग्य ठिकाणी बसवून जाण्याची त्यांची खेळी आहे. सर्वोच्च न्यायालयाचे न्यायमूर्ती प्रसन्न वराळे यांनी कुंभमेळ्यावरील अवाढव्य खर्चावरून केलेल्या विधानाचे राऊत यांनी समर्थन केले. राऊत

म्हणाले, 'कुंभमेळ्याचे बजेट ३८,००० कोटींवरून थेट ७५,००० कोटींपर्यंत पोहोचले आहे. मात्र, हा पैसा नाशिकच्या विकासासाठी नाही, तर ठेकेदार आणि मंत्र्यांच्या खाश्यात जात आहे.' त्यांनी एका गंभीर प्रकरणाचा दाखला देत आरोप केला की, '७२ कोटी रुपयांचे एक कंत्राट मूळ कंपनीने दुसऱ्या कंपनीला ४५ कोटींना दिले आणि त्या कंपनीने तेच काम ३० कोटींना उपकंत्राटदाराला दिले. यातील तब्बल २७ कोटींचे कमिशन एका मंत्र्यांच्या 'चौधरी' नावाच्या जावयाने खाल्ले आहे. या निधीचा १ टक्का जरी शिक्षणावर खर्च झाला असता, तर राज्यातील आश्रमशाळा आणि रुग्णालयांची अवस्था सुधारली असती.'

शिंदे आणि अजित पवार गटाला राजदूत पदे? शिंदे आणि अजित पवार गटावर टीका करताना राऊत म्हणाले की, 'हे पक्ष म्हणजे अमित शहांची 'अंगवस्त्रे' आहेत. त्यांना कोणतेही राज्यपाल पद मिळणार नाही. त्याऐवजी त्यांना ४ देशांचे राजदूत पद दिले जाण्याची शक्यता आहे, कारण त्यांची परदेशातील काळी संपत्ती सांभाळण्यासाठी त्यांना या पदांची गरज आहे.

अकोला जिल्हा परिषदेच्या कारभाराची होणार पोलखोल

प्रवीण वानखडे २५ ऑगस्ट

अकोला: जिल्हा परिषदेतील संशयास्पद कारभार, रखडलेल्या विकासयोजना आणि निधीच्या खर्चातील कथित अनियमिततेची आता थेट विधानमंडळ पातळीवरून चौकशी होणार आहे. राज्य विधिमंडळाची अत्यंत महत्त्वाची आणि धडक कारवाईसाठी ओळखली जाणारी पंचायत राज समिती पुढील महिन्यात अकोला जिल्हा परिषदेवर धडकणार आहे. या समितीच्या दौऱ्याच्या वृत्तामुळे झोपलेल्या प्रशासनात एकच खळबळ उडाली असून, अनेक अधिकारी अन् कर्मचाऱ्यांचे धाबे

दणणाले आहेत. गेल्या काही वर्षात जिल्हा परिषदेच्या विविध विभागांमधील कारभारावर अनेक गंभीर प्रश्नचिन्ह निर्माण झाले आहेत. ग्रामीण भागातील विकासकामांची निधी कागदावरच खर्च दाखवणे, निविदा प्रक्रियेतील पारदर्शकतेचा अभाव, आणि कॅंग

अहवालातील गंभीर आक्षेपांची वेळीच तडजोड न करणे, अशा अनेक प्रकरणांचा पाढा आता या समितीसमोर वाचला जाणार आहे. पंचायत राज समिती अकोल्यात दाखल होऊन थेट फाईल्सची 'स्कॅनिंग' करणार असल्याने जि. प. च्या कारभाराची संपूर्ण पोलखोल

अधिकाऱ्यांची पळापळ; फाईल्सची जुळवाजुळव सुरू

समितीच्या दौऱ्याची चाहूल लागताच जिल्हा परिषदेच्या वर्तुळात प्रचंड घबराट पसरली आहे. जुन्या नोंदी शोधणे, अपूर्ण फाईल्स पूर्ण करणे आणि प्रलंबित ऑडीट परिच्छेदांची उत्तरे तयार करण्यासाठी सर्वच विभागांमध्ये रात्रीचा दिवस केला जात आहे. अनेक वर्षांपासून धूळ खात पडलेल्या संशयास्पद फाईल्स आता बाहेर काढल्या जात आहेत. ग्रामविकास आणि लोककल्याणाच्या नावाखाली जिल्हा परिषदेत सुरू असलेल्या सुस्त आणि अकार्यक्षम कारभाराला चाप लावण्यासाठी पंचायत राज समितीचा हा दौरा अत्यंत महत्त्वाचा ठरणार आहे. आता या दौऱ्यात कोणते मोठे मासे गळाला लागतात आणि कोणावर कारवाईची कुरहाड कोसळते, याकडे संपूर्ण अकोला जिल्ह्याचे लक्ष लागून राहिले आहे.

होणार हे आता निश्चित झाले आहे. पंचायत राज समितीचा हा दौरा केवळ औपचारिक ठरणार नसून, प्रशासनाच्या निष्काळजीपणाची थेट 'चिरफाड' करणारा ठरणार आहे.

महाराष्ट्र देणार दिल्लीला 840 टन कांदा!

मुंबई : देशावर कोणतही मोठे संकट आलं की महाराष्ट्र पहिल्यांदा धावून जातो. राजधानीवर दिल्लीला आलेल्या प्रत्येक संकटात तर महाराष्ट्र कणा बनून नेहमीच उभा राहिला आहे. त्यामुळेच हिमालयासाठी सह्याद्री धावतो असे म्हटलं जातं. आता दिल्लीत कांडांचे मोठे संकट उभं ठाकलं आहे. हिमालयाच्या या संकटात पुन्हा एकदा सह्याद्री धावून गेला आहे. महाराष्ट्रातून आज दिल्लीला ८४० टन कांदा पाठवला जाणार आहे. लासलगावहून एक्सप्रेसने हा कांदा जाणार आहे. त्यामुळे दिल्लीतील कांदा टंचाई दूर होण्यास मदत होणार आहे.

वाढलेल्या कांडाच्या दारापासून दिल्लीकरांना दिलासा देण्यासाठी २१ डेगन असलेली रेल्वे मालगाडी लासलगाव रेल्वे स्थानकात दाखल झाली आहे. आज दुपारी १२ वाजेच्या दरम्यान टुकमधून आलेला कांदा रेल्वे मालगाडीत लोडिंगसाठी सुरुवात होईल.

अकोल्यात तांदूळ माफियांची चांदी

»रेशनचा तांदूळ खरेदी-विक्रीचे मोठे रॅकेट
»पुरवठा विभागाचे संशयास्पद मौन

प्रतिनिधी २५ ऑगस्ट

अकोला: गोरगरीब जनतेला जगण्यासाठी शासनाकडून दिले जाणारे रेशनचे धान्य आता माफियांच्या घशात जात असून, अकोला जिल्ह्यात 'तांदूळ माफिया' भलतेच सक्रिय झाले आहेत. शासकीय योजनेअंतर्गत मिळणारा मोफत किंवा स्वस्त दरातील तांदूळ थेट ग्राहकांकडूनच विकत घेऊन त्याची काळ्या बाजारात विल्हेवाट लावणारे मोठे रॅकेट अकोल्यात फोफावले आहे. या सार्या प्रकारावर अन्न व नागरी पुरवठा विभाग मात्र डोळ्यांवर पट्टी बांधून बसल्याचे चित्र आहे.

अकोला शहरातील अकोट फाईल, गुलजारपुरा आणि तारफेल या परिसरांमध्ये शासकीय तांदळाची अवैध साठवणूक करणारी गोदामे उघडउघड सुरू आहेत. रेशन दुकानातून धान्य

उचलल्यानंतर काही नागरिक हे धान्य स्वतः वापरण्याऐवजी अत्यंत शुल्काक दाराने या तांदूळ माफियांना विकतात. माफिया हाच तांदूळ गोळा करून मोठ्या गोदामांमध्ये साठवतात आणि नंतर पॉलिश करून किंवा दुसऱ्या गोण्यांमध्ये भरून खुल्या बाजारात व इतर राज्यांत चढव्या भावाने विकतात. शासनाच्या डोळ्यात धूळ

रेशन कार्ड रह होणार का ?

शासनाच्या योजनेचा हेतू गरिबांची उपासमार थांबवणे हा आहे, धान्य विकून व्यवसाय करणे हा नाही. शासकीय तांदळाची सर्रास विक्री करणाऱ्या अशा बेजबाबदार ग्राहकांवर पुरवठा विभाग कारवाईचा बडगा कधी उभारणार? धान्य काळ्या बाजारात विकणाऱ्या ग्राहकांचे रेशन कार्ड रह होणार का? असा सवाल आता उपस्थित केला जात आहे. शहरातील मध्यवर्ती भागात, दाट लोकवस्तीच्या ठिकाणी शासकीय तांदळाची ही बेकायदेशीर गोदामे कोणाची आहेत? ती कोणाच्या आशीर्वादाने चालवली जात आहेत? दरमहा शेकडो क्विंटल तांदळाची अवैध वाहतूक होत असताना पुरवठा विभागाच्या अधिकार्यांना ती कशी दिसत नाही? यावरून पुरवठा विभागाचे अधिकारी आणि तांदूळ माफियांचे घट्ट 'साटेलोटे' असल्याचे स्पष्ट होत आहे.

महायुतीत एकमेकांवर टीका नको- मुख्यमंत्री फडणवीस

प्रतिनिधी २५ ऑगस्ट

मुंबई : महायुतीतील घटक पक्षांमध्ये गेल्या काही दिवसांपासून विविध मुद्द्यांवरून सुरू असलेल्या आरोप-प्रत्यारोपांच्या पार्श्वभूमीवर मुख्यमंत्री देवेन्द्र फडणवीस यांनी सोमवारी रात्री महत्त्वाची समनव्य बैठक घेतली. देवेन्द्र फडणवीस यांच्या 'वर्षा' या शासकीय निवासस्थानी झालेल्या बैठकीला उपमुख्यमंत्री एकनाथ शिंदे आणि उपमुख्यमंत्री सुनेत्रा पवार यांच्यासह महायुतीतील प्रमुख नेते उपस्थित होते. महायुतीतील

नेत्यांनी एकमेकांविरोधात सार्वजनिक वक्तव्ये करणे, विसंगत भूमिका मांडणे आणि एकमेकांच्या पक्षांवर टीका करणे टाळावे, अशा स्पष्ट शब्दांत फडणवीस यांनी नेत्यांना सूचना दिल्याची माहिती बैठकीनंतर मंत्री चंद्रशेखर बावनकुळे यांनी दिली. 'महायुतीची सामूहिक भूमिका जनतेसमोर गेली पाहिजे,' असा बैठकीतील सूर होता. गेल्या काही दिवसांत महायुतीतील घटक पक्षांच्या नेत्यांकडून वेगवेगळ्या मुद्द्यांवर परस्परविरोधी वक्तव्ये करण्यात आली होती.

संदीप गावंडे यांच्या बंद गोदामातील जुगार अड्ड्यावर धाड

प्रतिनिधी २५ ऑगस्ट

अकोला: संदीप गावंडे यांच्या बाबुळगाव-गुडदी रोड (गुडदी, अकोला) येथील बंद गोदामावर अकोला स्थानिक गुन्हे शाखेने जुगार अड्ड्यावर छापा टाकला. ८ आरोपींना अटक, ४.५४ लाखांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला. संदीप गावंडे कोण असा प्रश्न राजकीय नेत्यांमध्ये चर्चिला जात असून स्टेशन चौकातील राजकीय नेत्यांचे वरदहस्ताने सुरू असलेला क्वल बंद होईल काय अशी विचारणा आता होत आहे. जिल्हा पोलीस अधीक्षक अर्चित चांडक यांच्या मार्गदर्शनाखाली बेकायदेशीर धंद्यांविरुद्ध राबवल्या जाणाऱ्या 'ऑपरेशन प्रहार' अंतर्गत स्थानिक गुन्हे शाखेने मोठी कारवाई केली आहे. बाबुळगाव-गुडदी

रोडवरील संदीप गावंडे यांच्या बंद गोदामामध्ये सुरू असलेल्या जुगार अड्ड्यावर धाड टाकून पोलिसांनी ८ आरोपींना ताब्यात घेतले आहे. गुप्त माहितीच्या आधारे टाकलेल्या या छाप्पात सुमारे ३ तासांपासून पत्त्यांच्या साहाय्याने जुगार खेळणाऱ्या इसमांवर ही कारवाई करण्यात आली. यात आशिष श्रीकृष्ण कीर्तन, प्रमोद मनोहर नवरखेडे, रोहन गजानन काळे, योगेश सुरेश कीर्तन, पंकज कैलास गाढवे, दत्ता पुंडलिकराव

ठाकरे, गोपाल जगन्नाथ मदनकार, सागर नंदू विजयकर यांच्याकडील चार दूचाक्या, सहा मोबाईल जप्त करत साडेचार लाखांचा मुद्देमाल जप्त करण्यात आला. या प्रकरणी पोलीस स्टेशन बेरगाव मंजू, अकोला येथे जुगार प्रतिबंधक कायद्यान्वये गुन्हा दाखल करण्यात आला असून पुढील तपास सुरू आहे. ही कारवाई अपर पोलीस अधीक्षक चंद्रकांत रेड्डी, नितिन लेव्हलकर यांच्या मार्गदर्शनाखाली पार पाडली.

तुकाराम मुंडेंच्या धाडसत्राने राज्य हादरले अकोल्यात मात्र 'एफडीए'चे 'दगडाखाली हात'!

भेसळमाफियांचा अकोल्यात धुमाकूळ; अन्न व औषध प्रशासनाचे जाणीवपूर्वक दुर्लक्ष?

प्रतिनिधी २५ ऑगस्ट

अकोला: एकीकडे अन्न व औषध प्रशासनाचे आयुक्त तुकाराम मुंडे यांच्या कडक शिस्तीमुळे आणि राज्यभरात धडाधड पडणाऱ्या धाडींमुळे अन्न भेसळ करणाऱ्यांचे धाबे दणणाले आहेत. मात्र, अकोला जिल्ह्यात या धाडसत्राचा फुसका बार निघालेला दिसत असून, येथील 'ए फ डी ए' चे अधिकारी सुस्त आणि हातावर घडी घालून

बसल्याचे चित्र आहे. राज्यभरात कारवाईचा धडाका सुरू असताना अकोल्यातील अधिकार्यांचे हात मात्र नेमके कोणाच्या 'दगडाखाली' अडकले आहेत, असा संतप्त सवाल आता सामान्य जनता विचारत आहे. अकोल्यातील आमआयडीसी परिसरात अन्नपदार्थ निर्मितीच्या नावाखाली उघडउघड काळेधंदे सुरू आहेत. बनावट खवा, निकृष्ट दर्जाची बनावट मिठाई आणि तळलेल्या खाद्यपदार्थांमध्ये होणारी अत्यंत घातक भेसळ याकडे प्रशासनाने डोळेझाक केली आहे. विनापरवाना आणि कसलेही अन्न सुरक्षा प्रमाणपत्र न घेता सर्रास उत्पादन, विक्री आणि पुरवठा केला जात आहे. हे सगळे अधिकार्यांच्या नाकाखाली सुरू

महापालिकेचीही उघड्यावरील खाद्यपदार्थांवर कृपादृष्टी

पावसाळ्याचे दिवस सुरू असल्याने दूषित पाण्यामुळे साठीचे आजार पसरण्याचा धोका निर्माण झाला आहे. शहरभरात उघड्यावर आणि गटारांच्या शेजारी अस्वच्छ वातावरणात खाद्यपदार्थांची विक्री करणारे शेकडो विक्रेते ठाण मांडून बसले आहेत. मात्र, अकोला महानगरपालिकेचे अतिक्रमण व आरोग्य विभाग यावर कारवाई करण्याचे सौजन्य दाखवत नाही. महापालिका आणि अन्न व औषध प्रशासनाच्या या निष्क्रियतेमुळे अकोलेकरांचे आरोग्य टांगणीला लागले आहे. अकोल्यातील भेसळमाफियांवर तसेच त्यांना पाठीशी घालणाऱ्या अधिकार्यांवर कठोर कारवाई करावी, अशी जोरदार मागणी आता जोर धरत आहे.

असतानाही 'अन्न विभाग' गाढ झोपेत असल्याचे भासवत आहे. शहर आणि परिसरात गल्लीबोळात उघडलेली क्लॉऊड किचन, बेकरी आणि पार्सल फूड सेंटर्सची नियमित तपासणी कधी झाली, असा प्रश्न पडतो. अकोलेकरांच्या आरोग्याशी खेळणारा

सर्वात मोठा विषय म्हणजे दुधाची भेसळ ! आहे. शहरात दैनंदिन विक्री होणाऱ्या सुट्या दुधावर कोणतीही देखरेख नाही. पॅकेटबंद दूध, दही आणि पनीरचे नमुने गोळा करण्यास अधिकारी जाणीवपूर्वक टाळाटाळ का करत आहेत ? असा प्रश्न आहे.

बिना ऑपरेशन 99%* इलाज !

- सुरक्षित • प्रभावी • वैज्ञानिक पद्धत

स्लिम डिस्क

- नसपेशींवर दबाव कमी करणे
- पचन शक्ती वाढवणे
- शरीरातील विषाक्त पदार्थांचा हलका होणे

पायदुखी

- पायदुखी, जखम, फोटा
- पायदुखी, जखम, फोटा
- पायदुखी, जखम, फोटा
- पायदुखी, जखम, फोटा

गुडघेदुखी

- अकालिक (अकालिक फोटा)
- फोटा, फोटा, फोटा
- फोटा, फोटा, फोटा
- फोटा, फोटा, फोटा

फ्रोजन शोल्डर

- फ्रोजन शोल्डर (फ्रोजन शोल्डर)
- फ्रोजन शोल्डर (फ्रोजन शोल्डर)
- फ्रोजन शोल्डर (फ्रोजन शोल्डर)
- फ्रोजन शोल्डर (फ्रोजन शोल्डर)

आमची सेवा

बिना ऑपरेशन प्रहार

वेदनाद्विहीत प्रहार पद्धती

जुलम अजून देखील

सासदु प्रहार किंवा

फोटा किंवा

फिजिओथेरेपी

मॅन्युअल थेरेपी

पेन मॅनेजमेंट

टिजनरेशन थेरेपी

GET LIFE HOSPITAL

वेळ (Time)

11:00 am to 3:00 pm

7:00 pm to 8:00 pm

आजच अपॉइंटमेंट घ्या

07212571357

9881299722

वेदना मुक्त जीवनाचे एक पाऊल आजच टाका !

● ● ● ● ●

● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

● ● ● ● ●

જન્માને જ્યૂ લગ્ન મુસ્લીમ કુટુંબાત અન્ પ્રેમ મરાઠી ભાષેવર!

जन्माने ज्यू, मुस्लिम वयक्तीशी विवाह आणि भाषा शाखांसारख्या विषयांचा अभ्यास यांमुळे असंकेतना यांच्याबद्दल कुतूहल होता. यास्मिन शेख इंग्लीश वॉलंटायरी नोकरि फिरतीची असली तरी ते नंतर नाशिकला स्थायिक झाले. नाशिकमधल्या त्यांच्या वास्तव्यात त्यांचा परिचय प्रसिद्ध नाटककार वसंत कानेटकराशी झाला. कानेटकरांकमुळेच यास्मिन यांची ओळख तिथल्या चित्रमंदिरात काम करणाऱ्या अझीज अहमद इब्राहिम शेख यांच्याशी झाली. १९५० साली त्यांचे विवाह झाला. निवृत्तीनंतर यास्मिन शेख या पुण्यातील अँड इथे स्थायिक झाल्या होत्या. एकदा महापालिकांचे एक कर्मचारी जगगणना करण्यासाठी त्यांच्या घरी आला. तो विचारत असलेल्या प्रश्नांमध्ये 'तुमची मातृभाषा कोणती?' हा एक प्रश्न होता. 'मराठी' हे शेखबाईंनी दिलेले उत्तर त्याला पटत नव्हते. 'तुमचे आडनाव शेख म्हणजेच मराठ्ठा मातृभाषा उर्दू लिहायला हवी', असं त्याचा आग्रह होता. पण शेखबाईंनी 'मातृभाषा मराठी' अशीच नोंद त्याला करायला लावली. शमा आणि रुकसाना या त्यांच्या दोन्ही मुलींचे शिक्षण मराठी माध्यमातून च झाले आहे.

डो. यास्मिन शेख यांनी भाषाशास्त्र आणि व्याकरण या विषयांसाठी अविरतपणे काम केले. भाषा हा सर्वश्रेष्ठ सांस्कृतिक वारसा आहे. तो आपले, समृद्ध करणे हे आपले कल असल्याचे त्यांना सातत्याने सांगितले. यास्मिन शेख यांचं मूळ नाव जेरुशा रुबेन, त्या बनेडिसायली येथे, त्यांचे वडील जॉन रुबेन हे सार्वजनिक बंधकाय विभागात नोकरीला होते. त्यांची नोकरी प्रतिक्रिती, त्यामुळे यास्मिन यांचं शिक्षण वेगवेगळ्या गावी झालं. त्यांनी पुण्याच्या स.प. महाविद्यालयात मराठी भाषा आणि साहित्य या विषयांवर पदवी घेतली. श्री.म.राठे हे त्यांचे शिक्षक. माते सरांच्या उत्तम मराठी शिकवण्याच्या, त्यातही मराठी व्याकरण शिकवण्याच्या पद्धतीमुळे यास्मिन या मराठीच्या, मराठी व्याकरणाच्या प्रेमात पल्या. तिथून पुढे तेच त्यांचं कार्यक्षेत्र बनलं. यास्मिन शेख यांनी अरंगाबादमधील मिलिंद कॉलेज तसेच मुंबईच्या सायनच्या ए.आय.इ.ए. महाविद्यालयात अध्यापन केलं. निवृत्तीनंतर त्यांनी काही वर्षे संपन्न परीक्षेच्या मूलाना भाषाशास्त्र व मराठी

यास्मिन् शेख यांचा प्रवास थांबला!

११) शेखबाई एकदा म्हणल्या होत्या, 'भाषेला धर्म नसतो. भाषेला जात नसतो. मराठी माठी मातुभाषा आहे. माझे माझ्या भाषेवर जिव्यादा प्रेम आहे. मराठी भाषा फक्त हिंदूंची नाही; ती महाराष्ट्रात जन्मलेल्या, तेथे वास्तव्य करणाऱ्या सर्वांची भाषा आहे.' भाषेच्या संदर्भात बोलिमांथे शांख शिख यांची मता ठाम होती. ललित साहित्यात बोलीभाषा चालू शकते, मात्र निवेदनात आणि वैचारिक लेखनात मात्र प्रमाणभाषाच हवी यावर त्या ठाम होत्या. हे मत त्यांनी वेळोवेळी व्यक्त केले होते. एका बोलीभाषेतील लेखनाचे नेमके आकलन दुसरी बोलीभाषा असलेल्या वाक्कला होणाना नाही आणि पर्यायाने भाषेच्या क्षेत्रात अनागोंदी माजेल, अशी याबाबतीत त्यांची भूमिका होती. त्याचप्रमाणे व्याकरणाने नियमही आपण पाळलेच पाहिजेत हाही त्यांचा आग्रह होता. सर्वच शास्त्रांमध्ये त्या-त्या शास्त्राचे नियम असतात आणि आपण ते विनातक्रार पाळतच असतो. इंग्रजी शब्दांचे स्पॅनिशदेखील आपण घोकून-घोकून पाठ करतो असतो. मग मराठीच्या बाबतीत कंटाळा का करायचा? असा यांसारखा शिख यांचा आग्रह होता. मराठी व्याकरणाविषयी आग्रही असल्या तरी त्या दुराग्रही अजिबात नव्हत्या. बदलत्या काळानुसार त्यात विशेषतः रहस्य-दीर्घाबाबतच्या नियमांमध्ये बदल करायला हवेत, अशीही त्यांची भूमिका होती.

व्याकरण शिकवतं, त्यांनी 'मराठी लेखन मार्गदर्शिका' व 'मराठी शब्दलेखनकोश' ही मराठी व्याकरणविषयीची दोन नितांत महत्त्वपूर्ण पुस्तके लिहिली आहेत. अगदी लहानपणीही त्यांना त्यांच्या धार्मिक वेळेपेक्षा जास्त अनुभव आला होता. यास्मिन शेख यांच्या विडिलाजी फिर्तीची नोकरी होती. ते पंढरपूरला होते तेव्हाची गोष्टी...यास्मिन म्हणजेच तेव्हाची जेरुशाला शाळेत जाताना प्रभावळ घातून जायच्या. त्यांचे केंस कापलेले होते. इतर मुली मागून त्यावेळेच्या पद्धतीप्रमाणे परकर-पोलक्यात होत्या. एकदा

निविदारी मुली-मुलींचं ठरली की, शाळा सुल्ल्यावर सगळ्यांनी विठ्ठला जायचं. आम्ही तिथे गेल्ल्यार ते बडवे बोहोर आले. त्यांनी माझ्याकडे पहिल्लें. त्यांनी मी वेगळी वाटल्या. त्यांनी माझ्या बाकीच्या मैत्रिणींना विचारलं की, ही कोण आहे. त्यांनी माझं नाव सांगितलं. जेरुशा रुबने. नाव एकल्यावर त्यांनी हिला मंदिर प्रवेश नाहीं' असं म्हटलें. हे एकून मुली चिकितो होऊन एकमेकींकडे पाहू लागल्या. त्या मला म्हणाल्या की, आम्हीही येत नाहीं आणि त्यांनी मंदिरात आल्या नाहींत. 'याच मैत्रिणींनी यासिन थोशा आपल्या घासातला घासही भरवला होता. मुस्लिम व्यक्तीशी विवाह केला असता तरी यासिन थोशा मुस्लिम धर्म स्वीकारला न्हयता. कारण त्यांनी नोंदणी पद्धतीने विवाह केला होता. त्यावेळी भिन्न धर्मीय व्यक्तींचं लग्न जेव्हा ब्यायचं, तेव्हा रजिस्ट्रार तिथे यायचा आणि सांगायचा की 'मी आझ धर्म सोडलेला नाहीं. पण लग्नानंतर सासरचे सगळे सणवार केले. पहिल्या वर्षी प्रत्येक सणाला आम्ही पुण्याला जायचो,' अशी आठवण त्यांनी सांगितली नाहीं. यासिन शब्द थोडी थोडी मुस्लिम नाव आणि त्यामुळे विद्यार्थ्यांच्या मनात निर्माण झालेली प्रतिमा याबद्दलचीही एक आठवण सांगितली होती. पहिल्या दिवशी जेव्हा त्या शिकवायला गेल्या, तेव्हा मुलांना वाटलं की, आता बहुतेक बुरख्यातली बाई शिकवायला येणार, ती तुकारामां आभूत करूं शकणार, त्यामुळे सगळे विद्यार्थी त्यांची थडा करायची याच बेताने बसलेले असायचे. 'मी वर्गात जायचे, तेव्हा माझे कस कापयले. मी पाचवरी साडी नेवलेले असायचे. त्यामुळे मूल माझ्याकडे चिकित होऊन बघायचे आणि मला कळायचं नाहीं की, एवढं काय चिकित होऊन पाहत आहेत. मी शिकवायला लागले की त्यांच्या चेहेऱ्यावरचं आश्चर्य हळूहळू नष्ट ल्हायचं. सगळें माझं शिकवणं आवाडाला लागलं, असं त्यांनी सांगितलें होतं. प्रत्येक शब्द योग्य जाणो, योग्य रूपात आणि योग्य अर्थाने यावा यासाठी आयुष्य वेचणार्या यासिन देहरूपाने आपल्यातून २४ ऑगस्ट २०२६ ला निघून गेल्या असल्या, तरी त्यांचा कराररूपी पव्ठु मशरी भाषेला संदेव सावली देत राहील. या व्याकरणावृत्तवृत्तिला भाषणं श्रद्धेजाली..!

श्रावण महिन्यात कुणी
आठवड्यातल्या एखाद्या
दिवशी उपवास करतात तर
काही जणांचा संपूर्ण महिनाभर
उपवास असतो... काही
जण खास करून सोमवार
पाळतात... पण, हा उपवास
का पाळतात? या प्रश्नांचे उत्तर
आज आपण जाणून घेणार
आहोत...

सोमवार हा शंकराचा वार
म्हणून समजला जातो. मग,
शंकराला खूश करण्यासाठी
सोमवारच्या दिवशी अनेक
महिला आणि अविवाहीत
मुली उपवास करतात. देवांचा
देव म्हणजे महादेव..... श्रावण
महिऱ्यात संपूर्ण भारतात

प्रत्येक मंदिरात घरात हर हर
महादेव असे स्वर आपल्या
कानावर पडतात. श्रावणातल्या
प्रत्येक सोमवारी सर्व महादेव
मंदिरात महादेवाचे पूजन एका
विशिष्ट पद्धतीने केले जाते.
याचे कारण म्हणजे श्रावण
महिऱ्यात शिव आणि पार्वती
यांच्या पूजनाचे महत्त्व हिंदू
ग्रंथांमध्ये खूप अधिक प्रमाणात
वरून केले आहे. श्रावण
महिऱ्यातील महादेवाच्या
पूजेला खूप फलदायी मानले
गेले आहे. याचे एक कारण
म्हणजे श्रावण महिन्याला
शंकराच्या उपासनेचा महिना
असे सांगितले आहे. देवी
सतीने तिचे पिता दक्षच्या

धरी योगशक्तीने शरीराचा त्याग केला होता. त्याआधी देवी सतीने शंकराला प्रत्येक जन्मात पती स्वरूपात मिळवण्याचा प्रण केला होता. देवी सतीने त्यांच्या दुसऱ्या जन्मात पार्वती असे नाव घेऊन राजा हिमाचल आणि राणी मैना यांच्या घरात मुलीच्या रूपात जन्म घेतला. पार्वतीने श्रावण महिन्यात निगहार राहून कठोर व्रत करून महादेवाला प्रसन्न केले व विवाह केला. त्यानंतर महादेवाला श्रावण महिना विशेष झाला. यामुळेच श्रावण महिन्यात कुमारिक सुयोग्य वर प्राप्तीसाठी रत करतात.

भारतात जेन झी म्हणणे चुकीचे ?

जेन झी (जनरेशन झेड) म्हणजे १९९० ते २०२१ या काळात जन्मलेली मुले. त्यानुसार, २०२६ मध्ये या पिढीतील मुलांचे वय १४ ते २९ वर्षांच्या दरम्यान आहे. जरी जागतिक पातळीवर या पिढीला 'जेन झी' म्हटले जात असले, तरी भारतात ग्रामीण आणि शहरी भागात अजूनही तरुण पिढी किंवा 'आजचा युवक' हेच शब्द सर्वात जास्त लोकप्रिय आहेत. भारतासारख्या वैविध्यपूर्ण देशात 'जेन झी' हा शब्द वापरणे अनेक कारणांमुळे चुकीचे वाटते. १४ ते २९ वर्षांच्या मुलांना भारतात अधिकृतपणे किंवा समाजशास्त्रीय भाषेत 'युवा' (युथ) किंवा 'तरुण पिढी' म्हणतात. भारतात सरकारी योजना आणि जगणगणनेनुसार या वयोगटाला प्रामुख्याने 'युवा' म्हटले जाते. हिंदी आणि मराठी भाषेत तरुण मुला-मुलींसाठी नवयुवक / नवयुवती हा शब्द मोठ्या प्रमाणावर वापरला जातो. १४ ते २९ वर्षांच्या मुलांना

किशोरवीन' (टीनएजर्स) आणि २० ते २९ वर्षांच्या लोकांना 'युवक' (यंग एडल्ट्स) म्हटल जाते. भारतातील १४ ते २९ वयोगटातील सर्वच मुलांचे जीवन साखरे नाही. भारतात ग्रामीण क्षेत्रातील मुलांचे विश्व व शहरी भागातील मुलांचे विश्व पुणतः वेगळे आहे. या तरुणांमध्ये खुप मोठी दरी आहे. 'जेन्झी' हा शब्द फक्त शहरी, आधुनिक मुलांपुरताच मर्यादित

प्रा.डॉ.संजय खडककार

वाटो.पाश्चात्य 'जेनझी' पिढीचे विचार आणि कौटुंबिक मूल्ये वेगळी आहेत. भारतात आजही या वयातील मुले कुटुंबाशी, परंपरेशी आणि संस्कृतीशी जोडलेली आहेत. त्यामुळे भारताच्या संदर्भात या पिढीला 'डिजिटल इंडियाची पिढी', 'अमृत काळातील युवा' किंवा थेट 'भारतीय तरुण' म्हणणे अधिक योग्य आणि आदरयुक्त वाटते.

भारतात जवळपास बऱ्याच नद्या हिमालयातून उगम पावतात व इतर नद्या या वेगवेगळ्या बर्फ नसलेल्या पर्वतावरून उगम पावतात. हिमालयातून उगम पावणाऱ्या नद्यांना पावसाळ्याच्या पाणी मिळते व त्याच वेळीच उन्हाळ्याच्या कारवधीत बर्फ वितळल्यामुळे पण त्याचे पाणी वाहताना दिसताने. साधारणतः १९१० च्या काळात भारतातील सर्वच नद्या, नाले, ओढे हे बारमाही पाण्यात असे. भारतात दरवर्षी पाऊस पडतो. १९१० मध्ये भारताची एकंदर पर्यावरणीय स्थिती बरी होती. त्यामुळे जून-जुलै-ऑगस्ट-सप्टेंबर या चार महिन्यात म्हणजेच १२० दिवसात (२८८० तासांतील १६८० तास पाऊस होते असे) साधारणतः १०० दिवस पाऊस होत होता. १९१० पासून आपोला प्रवास औद्योगिकरण करण्याकडे झाल्या सुरुवात झाली. तशी ती स्वातंत्र्यपूर्व काळास सुरू झालीच होती. याच काळावधीत १९६० पासून पंजाब, हरियाणा व दक्षिणेत आंध्र प्रदेशात रासायनिक शेती करण्यासाठी सुरुवात झाली. तत्पूर्वी भारतात नैसर्गिक शेती, सेंद्रिय शेती, जैविक शेती भारतात होती. या शेतांतील अन्नद्रव्य पदार्थ उत्तम दर्जाचे व सक्षम होते. त्यामुळे रोगराईचे प्रमाणही कमी होते. भारत यामुळेच जवळपास ३०% निर्यात करणारा देश होता. त्यामुळे समृद्ध देश. रासायनिक शेतीची सुरुवात अशी सुरू इसली आम्हाला थाक नांगल धरण बांधावे लागले व आंध्रात कावेरीवर धरण बांधावे लागले रासायनिक शेती करायची असेल तर पाणी खूप लागते व हे पाझार्यांच्या अनुयायातून आमच्याकडे सुरू झालेली प्रक्रिया होती, पंजाब-वारिणाचा आंध्र प्रदेश या राज्यांसाठी मोठ्या प्रमाणात उत्पादन झाले व १९४९ च्या दुष्काळानंतर एका जिल्ह्यातून दुसऱ्या जिल्ह्यात धान्य नेण्यास बंदी होती. मग पंजाब, हरियाणा, आंध्र प्रदेशमधील हरित क्रांतीतून तयार झालेले अन्नधान्य नेणे कुठे? भारतातीलच आणला त्यावेळेस रेशनच्या दुकानातून लाल गहू मिळायचा जो अमेरिकेतून आणला तो तो आम्ही सर्वानी अनुभूतला. मग हा हरित क्रांतीतून झालेला गहू, तांदूळ व इतर अन्नधान्य भारतीय समाजाला न मिळता तो नेता कुठे? मग आपल्याकडे सर्वत्रच (भारतात सर्वत्र) सरकारने सबसिडीने रासायनिक खत द्यायला सुरुवात केली व संपूर्ण भारतात रासायनिक शेती करायला लागला. जोपर्यंत पारंपरिक शेती (सेंद्रिय शेती, नैसर्गिक शेती) सुरू होती तोपर्यंत भारतातील भूजल नदी हा खूप वरती होता. त्यामुळे ४ महिन्यात पडलेला पाऊस आठ महिने नदीला इको फिल्टरमधून पाणी पुरवत असे. कारण की सेंद्रिय शेतोमध्ये जमिनीची इकोलाजी ही जाणत असे. त्यामुळे जो पाऊस पडायचा तो सख्त भूगर्भात जात असे. सर्वत्र भूगर्भात, शेत जमिनीतील गांठूळ व मायकोरिझोएनरिक्शम हे जिवंत होते. जमिनीत त्याच वा वेगवेगळ्या ठिकाणी वेगवेगळ्या स्तरांचा असल्याने संपूर्ण भारतात त्या त्या ठिकाणच्या भूगर्भाय पर्यावरणीय परिस्थितीनुसार वेगवेगळी अन्नधान्य व फळे पुरते मिळत असे व तेच त्या प्रदेशातील समाजाचे अन्न असल्याने रोगराई पण कमी होती. आता रासायनिक शेती केल्याने दुष्परिणाम असा झाला की, एक तर किती प्रमाणात खत द्यायचे याचे प्रश्निकण अथवा व्यवस्थापन नसल्याने व सबसिडीने मिळत

असल्याने शेतकरी बंधूनी मोठ्या प्रमाणात उपयोग केला.

अनेक जण असे म्हणतात की नद्यांवरती बांध टाकल्यामुळे नदी प्रवाहित नाही. परंतु असे नाही, पावसाळ्यात कुठल्याही शेतांमध्ये पाणी मुरत नसल्याने आज शेतातील मातीसह पाणी मोठ्या केला. परिणाम सुरवातीला चांगला प्रमाणात वाहताना आपण पाहतो.

विहिरी खोलल्या, नद्या आतल्या. पूर्वी जमिनीत ओलावा असायचा. पण जेव्हापासून रासायनिक शेत लागू झाली जमिनीचा ओलावा संपला व जरूर पावसाच्या कालावधीचन गैप पडली तर विहिरी बोअरवेलमधील पाणी उपरसून अमहाला ते द्यावे लागते व ते दिले नाही तर अन्नधान्याच्या उत्पादनावर परिणाम होतो. अशा प्रकारे पाणी शेतौली मोठ्या प्रमाणात लागल्यामुळे संपूर्ण भारतात हजारो डॅम बांधण्याचा आहे. त्याद्वारे पाण्याच्या वितरणासाठी कालवे काढल्या गेले व यासाठी करोडी अब्ज रुपये हे खर्च करण्यात आले. ज्याच्यापर्यंत कॅनालचे पाणी नाही मिळाले त्यांना मग मागेल त्याला विहिरी बोअरवेल, मागेल त्याला शेतकळे हा प्रकार सुरू झाला.

आमचा भूगर्भ हा सर्वात मोठा जलाशय असताना तो पूर्णपणे कोरडा झालेला आहे. जवळपास भारत आज सरासरी २००-३०० फूट जमिनीच्या खालून पाणी उपसतो आहे. अनेक भागात तर १०००-१५०० फूटांपासून पाणी उपसणे सुरू आहे. त्याच वेळेस रासायनिक पदार्थ पाण्यामध्ये मिश्रिल्याने अनेक गावातील, शेतातील, शहरातील पाणी क्षारयुक्त व पंजाब हरियाणाकडील पाणी तर आर्सेनिक युक्त झालेले आहे. जे पिल्याने आज या भागातील लोकांना मोठ्या प्रमाणात कॅन्सर झालेले आहे अशी भीषण परिस्थिती रासायनिक खते वा किटकनाशके वापरल्याने झाली आहे.

सॅन्ड्रिय शेतीने पावसाळ्यात पाण्याचा साठा भुगर्भात सतत मेन्टेन असायचा व शिवाय भूपातळी त्याच्या भागातील आली की जमिनीतील इको फिल्टरमधून पाणी नदीकडे प्रवाहित कामची जे नदीचे इनपुट असायचे, असे इनपुट नदीत्वम्हून आज मिळणे दुरापास्त झाले आहे. आज सर्वत्र अनभवायला येत आहे की

आम्ही आज एकाही नदीचे, ओड्याचे, गंगेचे पाणी पिऊ शकत नाही. निसर्ग भारताला पाऊस भरभरून देत आहे हे आम्ही भाग्य आहे. पण समाजात सामानसिक्ता अशी अशी एकही आमचे जलाशय (जिधून शहरांना पाणी पुरवठा होतो) ते पावसाव्यात ओढर प्लो झाले म्हणजे पाण्याची समस्या आम्हाला सुटली. आपल्या गावातील नदी, नाले, ओढरे हे आज रोजी प्रदूषित झाले आहेत किंवा आटाले आहेत तर ते काम सरकारचे आहे. सरकारला आम्ही कर देतो तेव्हा सरकारने आम्हाला ते काम स्वच्छ व सुंदर करून द्यावे.

१४०-१५० कोटी जनता रोज प्रदूषण करित आहे. आपण जे प्रदूषण करित आहोत त्याचाच परिणाम आपल्या नदी, नाले, ओढे प्रदूषित करण्यास कारणीभूत ठरत आहे.

या सर्व परिस्थितीतून जर भविष्यातील नद्या स्वच्छ, सुंदर व श्लेक नदीतील पाणी पिण्यायोग्य करायचे असेल तर काही गोष्टींमध्ये बदल करावे लागतील.

१. सेंद्रिय शेती करण्यास सुरुवात केली पाहिजे, प्रथम आपापल्या शेतातील भूजल साठा वाढायला सुरुवात होईल व ८ ते १० वर्षात शेतीच्या इको सिस्टीममून आपल्या गावातील ओढ्याला, नदीला स्वच्छ पाणी मिळण्यास सुरुवात होईल कारण सेंद्रिय शेतीला पाणी कमी लागत

२) औद्योगिक आस्थापना जे काही पाण्याचे प्रदूषण करीत आहे त्यांना त्यांचे पाणी रिसायकल करून वापरण्यासाठी सांगितले. झिरो डिस्चार्ज कायदा लागू केला पाहिजे. ३) मोठ्या मोठ्या निवासी संकुलांना पाण्याचे युज केलेले पाणी रिसायकल करून वापरण्यासाठी कम्पनरसी केले पाहिजे त्यांना वेस्ट वॉटरट्रीटमेंट प्रोजेक्ट उभे करून हे करणे आवश्यक आहे, म्हणजे नदीकडे प्रदूषित पाणी जाणे बंद होईल, ४) सरकारी मोठ्या प्रमाणात सर्व महानगरपालिका, नगरपालिका, नगर परिषद यांनी त्यांचे एसटीपी (महानगरांकरां) सेवेज ट्रीटमेंट प्लंट्स उभे करून मगच पाणी नाल्यामध्ये सोडले पाहिजे. असे जवळीक मोठी केले तर सरकारने त्यांचा पाणी पुरवठा बंद केला पाहिजे. आज भारतात फक्त ५०% मोठ्या शहरांमध्ये एसटीपी आहेत व रोज नगरीकरण वाढतच असून आहे. सरकारने युद्धपातळीवर एसटीपी प्लंट्स उभारले पाहिजे व याकरीत नवीन नवीन केमिकलॉजीचा उपयोग केला पाहिजे, जी टेक्नॉलॉजी वापरत असताना वीज कमीत कमी वापराची लागेल, कारण भविष्यात विजेचा तटवडा

द कडबे होणार आहे व नद्या शुद्ध होण्यास मदत होईल. आज सर्वत्र केमिकलचा वापर प्रचंड प्रमाणात वाढला आहे व सोबतच लोकसंख्या पण वाढतच आहे.

भारत परत सुजलाम, सुफलाम व परम वैभवाला जाईल यात शंका नाही. परंतु आज भारतात गौमातेची संख्या खूप कमी झालेली आहे भूमाता आमची रासायनिकयुक्त झालेली आहे एवढे गोमय, गोमूत्र आज आमच्याकडे नाही व आमच्या नद्या आज प्रचंड प्रदूषित झालेल्या आहेत अशा परिस्थितीत आम्हास सायेंसॅनिटायझर या नैने टेक्नॉलॉजीचा उपयोग करूनच भारताला सुजलाम बायोगम करता येईल.

आपल्या लेखनाने कायम वादग्रस्त राहिलेल्या स्त्रीवादी लेखिका!

तस्लिमा नसरिन या बांगलादेशी - स्वीडिश लेखिका, डॉक्टर, स्त्रीवादी, धर्मनिरपेक्ष मानवतावादी आणि कार्यकर्त्या आहेत. त्या स्त्रीवादावरील लेखनासाठी आणि इस्लामवरील टीकेसाठी ओळखल्या जातात; त्यांची काही पुस्तके बांगलादेशात प्रतिबंधित आहेत. १९९० च्या दशकाच्या सुरुवातीपर्यंत, स्त्रीवादी विचार असलेले तिचे निबंध आणि कादंबऱ्या, तसेच तिने सर्व 'स्त्रीद्वेषी' धर्म म्हणून संबोधलेल्या गोष्टींवरील टीकेमुळे तिला जागतिक स्तरावर प्रसिद्धी मिळाली. नसरिन १९९४ पासून निर्वासित म्हणून राहत आहे, तिच्या मूल्यूची मागणी करणारे अनेक फतवे जारी करण्यात आले आहेत. युरोप आणि अमेरिकेत एक दशकाहून अधिक काळ राहिल्यानंतर, ती २००४ मध्ये भारतात परतली आणि तेव्हापासून रहिवासी पर्वनाम, मल्टिपल-एंट्री किंवा 'एक्स' व्हिसावर तिचे राहत आहे.

तस्लिमा नसरीन यांचा आज जन्मदिन

भारतीय कम्युनिस्ट पक्ष (मार्क्सवादी) आणि तृणमूल कोंग्रेसच्या सरकारांच्या काळात नसरीनला बांगलादेश आणि भारतीय राज्य पश्चिम बंगाल या दोन्हीसह बंगाल प्रदेशातून काळ्या यादीत टाकण्यात आले आणि हद्दपार करण्यात आले. २०२६ मध्ये पश्चिम बंगालच्या राज्य विधानसभेत भारतीय जनता पक्षाच्या विजयानंतर, ती शहरातून जवळपास संपूर्णपणे नष्ट झाली. वनवासानंतर कोलकाताला परतली. नवरीनचा जन्म २५ ऑगस्ट १९६२ मध्ये पूर्व पाकिस्तानात, मैनमसिंग येथील डॉ. रजब आणि एगुल आरा यांच्या पोटी झाला. तिचे वडील एक फिजिशियन होते आणि मैनमसिंग मेडिकल कॉलेज, तसेच ढाका येथील सलीमुल्ला मेडिकल कॉलेज आणि ढाका मेडिकल कॉलेजमध्ये वैद्यकीय न्यायशास्त्राचे प्राध्यापक होते. १९७६ मध्ये हायस्कूल (एएसएससी) आणि १९७८ मध्ये कॉलेजमध्ये (एएसएससी) उच्च माध्यमिक शिक्षण (एचएससी) पूर्ण केल्यानंतर, तिने ढाका विद्यापीठाशी संलग्न असलेल्या मैनमसिंग मेडिकल कॉलेजमध्ये नैसर्गिकदृष्ट्या विषाक्त तेव्हा २०१३ मध्ये

वनवासानंतर कोलकाताला परतली. नसरौचाचा जन्म २५ ऑगस्ट १९६२ मध्ये पुणे पाकिस्तानात, मैमनसिंग येथील डॉ. रजब अली आणि एडुल आरा यांच्या पोटी झाला. तिचे वडील एक फिजिशियन होते आणि मैमनसिंग मेडिकल कॉलेज, तसेच ढाका येथील सलीमुल्ला मेडिकल कॉलेज आणि ढाका मेडिकल कॉलेजमध्ये वैद्यकीय न्यायशास्त्राचे प्राध्यापक होते. १९७६ मध्ये हायस्कूल (एचएससी) आणि १९७८ मध्ये कॉलेजमधून (एचएससी) उच्च माध्यमिक शिक्षण (एचएससी) पूर्ण केल्यानंतर, तिने दाका विद्यापीठाशी संलग्न असलेल्या मैमनसिंग मेडिकल कॉलेजमध्ये

मध्य एमबीबीएस पदवीसह पदवीधर झाली. तिचे हिंदू पूर्वज हरधन सरकार हे 'कायस्थ' होत . कॉलेजमध्ये असताना, तिने 'शेण्टी' नावाचे एक काव्य नियतकालिक लिहिले आणि संपादित केले . पदवीनंतर, तिने मैमनसिंग येथील एका कुटुंब नियोजन क्लिनिकमध्ये काम केले, त्यानंतर मिटफोर्ड रुग्णालयाच्या स्त्रीरोग विभागात आणि ढाका मेडिकल कॉलेज रुग्णालयाच्या भूतशास्त्र विभागात काम केले. वैद्यकीय शिक्षण आणि प्रॅक्टिस करत असताना, तिने बलात्कार झालेल्या मुलींना पाहिले; तसेच, बाळगशेण्टी झालेल्या प्रसूती कक्षात महिलांना नसलेली आक्रोश करताना ऐकेले. मुस्लिम कुटुंबात जन्मलेली , ती कालांतराने नास्तिक झाली. लेखनाच्या ओघात, तिने स्त्रीवादी दृष्टिकोन स्वीकारला.आपल्या साहित्यिक कारकिर्दीच्या सुरुवातीला, नसरिनेने प्रामुख्याने कविता लिहिल्या आणि १९८२ ते १९९३ दरम्यान अर्धन ईडान कवितासंग्रह प्रकाशित केले, ज्यात अनेकदा महिलांवरील अत्याचार हा विषय होता आणि अनेकदा अरुंय सध्या भाषा वापरली जात असे. तिने १९८० च्या दशकाच्या उत्तरार्धात गूट प्रकाशित करण्यास सुरुवात केली आणि तिची माहितीपर कादंबरी 'लज्जा' प्रकाशित होण्यापूर्वी तिने निबंधसंग्रह आणि चार कादंबऱ्या लिहिल्या. इस्लामच्या टीकात्मक परीक्षणासाठी आणि महिलांच्या समानतेच्या मागणीसाठी नसरिनाला १९८०, १९८१ आणि १९८२ वर्षांच्या सातदा

जावे लागले. तिला फाशी देण्याची मागणी करत लाखां लोक रस्त्यावर उतरले. ऑक्टोबर १९९३ मध्ये, 'काउन्सिल ऑफ इस्लामिक सोलार्स' नावाच्या एका कट्टर मूलतत्त्ववादी गटाने तिच्या मृत्यूसाठी बर्कस जाहीर केले. मे १९९४ मध्ये, 'द स्टेट्समन'च्या कोलकाता आवृत्तीने तिची मुलाखत घेतली, ज्यात तिने कुराणच्या सुधारणेची मागणी केल्याचे म्हटले होते; तिने दावा केला की तिने फक्त शरिया, म्हणजेच इस्लामीक धार्मिक कायदा, रद्द करणेची मागणी केली होती. ऑगस्ट १९९४ मध्ये, तिच्यावर 'भडकणारी विधाने केल्याच्या आरोपाखाली' गुन्हा दाखल करण्यात आला आणि तिला इस्लामीक मूलतत्त्ववाद्यांकडून टीकेला सामोरे जावे लागले. काही लाख निदर्शकांनी तिला 'इस्लामीक बदनामी करणेसाठी साम्राज्यवादी' शक्तींनी नियुक्त केल्याची धमपड व्यक्ती 'म्हटले; एका अतिरेकी गटाच्या सदस्याने तिला फाशी न दिल्यास राजधानीत हजारो विषारी साप सोडण्याची धमकी दिली. दोन महिने लपून राहिल्यानंतर, १९९४ च्या अखेरीस ती स्वीडनला पळून गेली, परिणामी तिने तिचा वैद्यकीय व्यवसाय सोडून दिला आणि पुणर्विळ लेखिका व काव्यकर्म्या बनली.

१९९४ च्या अखेरिस बांगलादेश सोडून, नसरीन दहा वर्षे पश्चिम युरोप आणि उत्तर अमेरिकेत निर्वासित म्हणून राहिली. तिचा बांगलादेशी मातृसंस्काराचा प्रभाव तिच्या अंतर्गत जिवनात

स्वीडिश सरकारने नागरिकत्व दिले आणि तेथे जर्मनीमध्ये आश्रय घेतला. भारताला भेटे देण्यासाठी व्हिंसा मिळवण्यासाठी तिला सहा वर्षे (१९४४-१९४९) थांबावे लागले. असे म्हटले जाते. १९४८ मध्ये, तिचे 'मेयेबेला' नावाची बंगाली गर्लहुड' हे तिच्या जन्मापासून ते पोण्डीचावस्थेपर्यंतचे आत्मचरित्रात्मक पुस्तक लिहिले. तिच्या आई-वडिलांना भेटण्यासाठी देशात परतण्याकरिता तिला कधीही बांगलादेशात पाठवले मिळाला नाही, तिचे आई-वडील दोघेही आता हयात नाहीत.

२००४ मध्ये, तिला भारताकडून नूतनीकरण करण्यायोग्य तात्पुरत रविवासी परवानगास मंजूर करण्यात आला आणि ती पश्चिम बंगाल राज्यातील कोलकाता येथे स्थलांतरित झाली। येथे, ज्याचा बांगलादेशसोबत समान वारसा आहे, आणि भाषा आहे. २००६ मध्ये, तिला पलायन कर करण्यास भाग पाडल्यानंतर, एक मुलाखतीत ती म्हणते की कोलकाताला आपले घर म्हटले. भारतसह असंसारकाने तिला भारतीय नागरिकत्व देण्यास नकार दिला असला तरी, देशात नियतकालिक आन्धरावर राहण्यासाठी तिचा विसा वाढवला. कोलकातामध्ये राहत असताना, नसरिनीने आनंदबाजार पत्रिका आणि देश यांमार्फत ख्याती मिळवली व पुढे आणि मासिकांमध्ये योगदान दिले आणि काही काळ स्टेट्समनच्या बंगाली आवृत्तीत साप्ताहिक स्तंभ लिहिला.

भैया... गाड़ी स्टार्ट नहीं हो रही है!

जिल्हा स्त्री रुग्णालयातील दुर्घटनेच्या चौकशीसाठी सात सदस्यीय समिती गठीत

जबाबदार असलेल्याविरुद्ध कोर्टात कारवाई करण्यात येईल. ही समिती समस्येच्या खोलवर जाऊन कारणे शोधणार आहे. व्हॅटिलेटर, वीज यंत्रणेतील दोष, फायर ऑडिट, तसेच अन्य अनियमितता यांची संखला तपासणी करेल. या दुर्दैवी घटनेतून यंत्रणेलाही शिकावे लागेल. ज्या वृत्त्या आढळून येतील त्या दुरुस्त करण्यासाठी शासन संपूर्ण प्रयत्न करणार. तसेच या घटनेत मृत्युमुखी पडलेल्या नवजात बालकांच्या पालकांना शासनातर्फे पाच लाख रुपये आर्थिक मदत देण्यात येईल तसेच जखमी बालकांवर उपचारांचा खर्च शासनाकडून करण्यात येईल अजच्या घटनेने गांधीय लक्षात घेऊन शासकीय संस्थे खासगी रुग्णालयातील फायर ऑडिट नियमानुसार व नियमीत होण्यासाठी मुंबई येथे मंत्रालयात संबंधित यंत्रणांच्या प्रमुखंशी चर्चा करण्यात येईल. तसेच आवश्यक सूचना सर्व रुग्णालयांना देण्यात येतील, असेही त्यांनी यावेळी सांगितले. दरम्यान आरोग्य मंत्री श्री. आबिदकर यांनी डॉ. पंजाबराव देशमुख वैद्यकीय महाविद्यालयाला भेट देऊन उपचार घेत असलेल्या दुर्घटनेतील नवजात बालकांच्या प्रकृतीची माहिती घेतली.

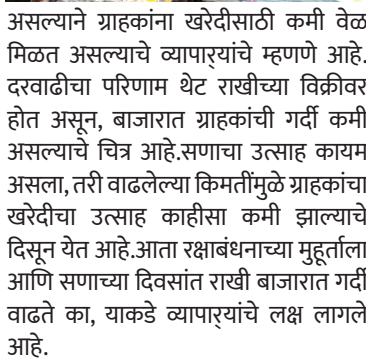
अकोल्यात भक्तिधाम मंडळाच्या वतीने कावड आरतीचा सन्मान

खटकाली डोहात बुडून दोन विद्यार्थ्यांचा दुर्दैवी मृत्यू; अकोट शहरावर शोककळा

स्थानिक नागरिकांनी तत्काळ मदतीसाठी धाव घेतली. दरम्यान, घटनेची माहिती मिळताच एकलव्य आपात्कालीन बचाव पथकाचे प्रमुख पांडुरंग तायडे तसेच त्यांच्या सहकाऱ्यांनी घटनास्थळी धाव घेऊन बचावकार्य सुरू केले. रुग्णसेवक संजय शिर्के यांनीही मदतकार्यात सहभाग घेतला. बचाव पथकाचे प्रयत्न करून दोन्ही विद्यार्थ्यांचा शोध घेतला. मात्र, दुर्दैवाने त्यांना वाचविण्यात यश आले नाही. काही वेळांने दोन्ही विद्यार्थ्यांचे मृतदेह डोहातून बाहेर काढण्यात आले. त्यानंतर पंचनामा व इतर आवश्यक प्रक्रिया पूर्ण करून मृतदेह अजोत ग्रामीण रुग्णालयात आणण्यात आले.

अकोल्यात राखीच्या दरात 30 ते 40 टक्क्यांची वाढ

अकोला : रक्षाबंधनाचा सण अवघ्या काही दिवसांवर आला असताना अकोला शहरातील राखी बाजाराला मात्र अपेक्षित गर्दी दिसत नाही. यंदा राखीच्या दरात तब्बल ३० ते ४० टक्क्यांची वाढ झाली आहे. त्यातच राखी बांधण्याच्या मुहूर्ताची वेळ बदलल्याने खरेदीवरही परिणाम झाल्याचे चित्र आहे. रक्षाबंधनाच्या पार्श्वभूमीवर अकोला शहरातील बाजारपेठा सजल्या आहेत. विविध प्रकारच्या आकर्षक राख्या बाजारात दाखल झाल्या असल्या, तरी यंदा राखी खरेदीला अपेक्षित प्रतिसाद मिळताना दिसत नाही. यंदा राखीच्या दरात जवळपास ३० ते ४० टक्क्यांची वाढ झाल्याने ग्राहकांस खिशावर अतिरिक्त भार पडला आहे. त्यातच राखी बांधण्याच्या मुहूर्ताची वेळ वेगळी

कामाख्यादेवीच्या धर्तीवर अकोल्यात प्रथमच निघाली अग्निकलश यात्रा

अकोला : श्री राजराजेश्वर नगरीत होते. ही अश्रिकल
कामाख्यादेवीच्या धर्तीवर प्रथमच श्रावण महापुराणाचे कथा
शुक्लपक्ष द्विदशी तिथी तसेच श्रावणातील परंपरेचे प्रमुख धर्म
दुसऱ्या सोमवारी भव्य अश्रिकलच्या यात्रेचे यांच्या मार्गदर्शनाख
आयोजन करण्यात आले. सोमवारी सायंकाळी आली. प्राचीन हरि
६ वाजता जुन्या शहरातील हरिहर पेठ येथील यात्रेचा समारोप श
प्राचीन हरिहर मंदिरातून या यात्रेला सुरुवात करणाऱत आला.
झाली. प्राचीन हरिहर मंदिरातून निघालेल्या या मोठ्या उत्साहास

धार्मिक विधी व भक्तिमय वातावरणामुळे परिसरात आध्यात्मिक वातावरण निर्माण झाले होते. ही अग्रिकलक्ष यात्रा श्रीमदेवीभागवत महापुराणाचे कथाव्यास तथा शाक्त शास्त्री परंपरेचे प्रमुख धर्माचार्य श्री चेतन महाराज यांच्या मार्गदर्शनाखाली व नेतृत्वात काढण्यात आली. प्राचीन हरिहर मंदिरातून निघालेल्या यात्रेचा समारोह श्री राजराजेश्वर मंदिर येथे करण्यात आला. यात्रेदरम्यान शिवभक्तांनी मोठ्या उत्साहाने सहभाग घेतला.

ग्रामसेवकांचा संप, नागरिकांच्या समस्यांना वाली कोण?

अकोला जिल्ह्यातील विविध तालुक्यांमध्ये ग्रामसेवकांचा संप सुरू असल्याने ग्रामपंचायतींच्या दैनंदिन कामकाजावर मोठा परिणाम होत आहे.

गावातील विविध समस्या, ग्रामसभा आणि प्रशासकीय कामांबाबत नागरिकांना अडचणींचा सामना करवा लागत आहे. ग्रामपंचायतीकडून प्रश्न सुटत नसल्याने अनेक गावांतील नागरिक आता आपल्या तक्रारी घेऊन जिल्हा परिषद प्रशासनाकडे धाव घेत आहेत. ग्रामीण भागातील समस्या मांडण्यासाठी तसेच ग्रामसभा घेण्याबाबत पाठपुरावा करण्यासाठी नागरिक जिल्हा परिषदेत दाखल झाले. मात्र, जिल्हा परिषदेत आपल्यानंरही नागरिकांची गैरसोय थांबली नाही. तक्रारी घेऊन आलेल्या नागरिकांना मुख्य कार्यकारी अधिकार्यांच्या दालनाबाहेर बराच वेळ प्रतीक्षा करावी लागल्याचे पहायला मिळाले. अधिकारी बैठकीत व्यस्त असल्याने

नागरिकांना भेटीसाठी ताटकळत राहावे लागले.ग्रामीण भागातून अनेक किलोमीटरचा प्रवास करून नागरिक आपल्या समस्या घेऊन जिल्हा परिषदेत येतात.

मात्र, अधिकार्यांची भेट न झाल्यास त्यांचा वेळ आणि पैसा दोन्ही खर्ची पडतात. काही नागरिकांना बराच वेळ प्रतीक्षा करूनही भेट न झाल्याने नाराजी व्यक्त करावी लागली.

एकाकडे ग्रामसेवकांचा संप, दुसरीकडे गावकरण्यांच्या समस्या आणि त्यावर तोडगा काढण्यासाठी प्रशासनाच्या दारात येऊनही प्रतीक्षाच... त्यामुळे ग्रामीण भागातील नागरिकांच्या प्रश्नांकडे प्रशासन गांभीर्याने कधी होणार, असा सवाल आता उपस्थित होत आहे.

**अकोलेकरांवर पुन्हा
जलसंकटाची टांगती तलवार!**

अकोला : अकोला
शहरावर पुन्हा एकदा
जलसंकटाची टांगती तलवार
आहे. महापालिकेकडून
पाणीपुरवठ्याचे व्यंतर
वाढवण्याची शक्यता अस्त
असून, सातव्या दिवशीही पाणी
मिळाले नाही तर अकोलेकरांचा
संयम सुटण्याची शक्यता आहे.
न्यायुजे पाणीपुरवठ्याच्या
नियोजनावर आला प्रश्नचिन्ह
उपस्थित झाले आहे.
अकोला शहरातील पाणीप्रश्न
पुन्हा ऐरणीवर आला आहे.
पाणीसाठा आणि वाढती
मागणी यामुळे महापालिकेच्या
पाणीपुरवठ्याच्या नियोजनावर
ताण निर्माण झाला असून,

सातव्या दिवशी पाणीपुरवठा करण्याची वेळ येऊ शकते अशी परिस्थिती निर्माण झाली आहे.

पाणीपुरवठा आणखी
लांबला तर सर्वसामान्य
नागरिकांसमोर मोठे संकट
उभे राहणार आहे. पिण्याच्या
पाण्यास घरगुती वापरासाठीही
नागरिकांना टँकरवर अवलंबून
राहावे लागू शकते.आता सवाल
एकच अकोलेमिळना वेळेवर
आणि पुरेसे पाणी मिळणार तरी
कधी ?. पाणीटंचाई आणखी
गंभीर होण्यापूर्वी महापालिका
प्रशासन ठोस नियोजन करणा
का, की नागरिकांना घागर
घेऊन रस्त्यावर उतरण्याची वेळ
आल्यानंतरच प्रशासनाला जाग
येणार ?

आर डी.जी. पब्लिक स्कूलमध्ये विज्ञान प्रदर्शनाचे यशस्वी आयोजन

मान्यवरांच्या शुभहस्ते
सरस्वती पूजन व भारतरत्न
वैज्ञानिक सी. व्ही. रमण यांच्या
प्रतिमेला माल्यार्पण करून

कार्यक्रमाची सुरुवात करण्यात आली. त्यानंतर प्रमुख पाहुणे प्रा. नितीन ओक तसेच परीक्षकांचे रोपट आणि ज्ञानवर्धक पुस्तक देऊन स्वागत करण्यात आले. विज्ञान प्रदर्शनासाठी डॉ. संजय देवडे, डॉ. हरीश मालपानी आणि डॉ. स्वाती झोडपे यांनी परीक्षक म्हणून उपस्थित राहून विद्यार्थ्यांच्या प्रकल्पांची परीक्षण केले.

मान्यवरांनी विद्यार्थ्यांना मार्गदर्शन करताना वैज्ञानिक

एडिंकोन, जिज्ञासू वृत्तिची प्रशंसा केली. विद्यार्थ्यांनी आपल्या उकटू प्रतिभेने अनेक आकर्षक व उपयुक्त वैज्ञानिक मॉडेल्स सादर केली. यामध्ये हायड्रो इलेक्ट्रिसिटी, मिनी हेलिकॉप्टर, बडी गेम, ड्रोन, स्केलेटन सिस्टम, अर्थक्वेक अलार्म सिस्टम, फिमेल रिप्रोडक्टिव सिस्टम, ओशन अँड सी क्लिनिंग बोट, स्पार्ट क्रॉप एलेन्डर, हायड्रॉलिक प्रिक्टोइंग टेन ऑक्सिडेंट, न्यून

नंदविळा. पालकांनी आपल्या
पाल्यांच्या वैज्ञानिक प्रयत्नांचे आणि
सर्जनशील कार्यांचे कौतुक करत
विद्यालयांने आयोजित केलेल्या
या उपक्रमाची प्रशंसा केली.
कार्यक्रमाचे सुंदर सूत्रसंचालन
विद्यार्थिनी लावण्या धावले आणि
महक कटारिया हीने केले. विज्ञान
विभाग प्रमुख शिक्षिका दुर्गा
पाठक यांनी आभार प्रदर्शन केले.
विज्ञान विभाग प्रमुख शिक्षिका
दुर्गा पाठक यांच्यासह मंदार
जोशी, मीनल कडू, जय पाटणे,
श्रद्धा गिरी, सोनल पसारी, प्रांजली
देशमुख, रीना गुप्ता तसेच कृषि
शिक्षक पंजळ कोकाटे, भूषण
पाटील यांनी प्रदर्शनाच्या यशस्वी
आयोजनासाठी महत्त्वपूर्ण योगदान
दिले. प्राचार्य कुरियचन सी.पी.
आणि उपप्राचार्य श्रीमंती श्वेता
चोमवाल यांच्या मार्गदर्शनाखाली
हा कार्यक्रम यशस्वी झाला.

दहिहंडाच्या श्री रुपनाथ महाराज संस्थानला 'ब' वर्ग दर्जा प्राप्त

अकोला : श्री रुपनाथ महाराज संस्थान दहिहंडाला शासनाकडून 'ब' वर्ग दर्जा प्रदान करण्यात आला आहे. खासदार अनुप धोरे व आमदार रणधीर सावरकर यांनी राज्यचे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस, ग्रामविकास मंत्री जयकुमार गोरे व जिल्ह्याचे पालकमंत्री आकाश फुंडकर यांच्याकडे पाठपुरावा करून या संस्थानास ब वर्ग दर्जा देण्याची आग्रही मागणी केली होती.

त्यांच्या मागणीला यश येऊन 'पुण्यश्लोक'
अहिल्यादेवी होळकर ग्रामीण यात्रा स्थळ
योजना (ब वर्ग) अंतर्गत श्री रुपनाथ महाराज
संस्थानास ब वर्ग दर्जा देण्यात आला आहे
यापूर्वीच आमदार रणधीर सावरकर यांच्या
प्रयत्नातून या संस्थानाच्या विकासासाठी

तीर्थक्षेत्र पर्यटन विकास योजनेतर्गत २५० कोटी रुपये मंजूर करण्यात आले असून, भाविकांसाठी मूलभूत सोयी-सुविधांची ९०% कामे पूर्ण झाली आहेत. आता ब वर्ग दर्जा मिळाल्याने संस्थानचा विस्तारित विकास आणि अद्ययावत सोयी-सुविधांसाठी अतिरिक्त निधी उपलब्ध होणार आहे. आमदार सावरकर म्हणाले, "धर्म, संस्कृती, संस्कार आणि विकास या एकाच नाण्याच्या दोन बाजू आहेत. अकोला पूर्व मतदारसंघातील अर्धस्थळांना महत्त्व प्राप्त करून देत ग्रामीण अर्थव्यवस्था बळकट करण्यासोबत परंपरा जतन करण्याचा आमचा संकल्प आहे. माजी मंत्री संजयभाऊ धोत्रे, माजी मंत्री गोवर्धन शर्मा व भाऊसाहेब फुंडकर यांच्या कर्मभूमीला प्राधान्य देत मुख्यमंत्री देवेद्र फडणवीस व पालकमंत्री आकाश फुंडकर यांच्या सहकायांनी विकासाचा रथ आम्ही पुढे नेत आहेत."

